

[Finansministeren.]

Kr., som har været fordelt paa Finansloven i mange Aar, og jeg har dog ikke hørt det Udtryk anvendt tidligere med Hensyn til de Beløb, som det fra Rigsdagens Side var muligt at stille til Raadighed for Kommunerne paa Finanslovene.

Jeg skal meget henstille, at man vedtager denne Hjælp til Kommunerne. Jeg kan ikke tænke mig, at man kan finde en mere partipolitisk neutral Maade at fordele Pengene paa end den, der er foreslaaet nu. Jeg tror ogsaa, det er den, der vil virke mest velkendt for Kommunerne, saaledes at de Fordelingsregler, der er foreslaaet, vil vække den største Tilfredshed dér.

Der er som en ekstraordinær Foranstaltning foreslaaet, at $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. stilles til Raadighed for Indenrigsministeren til Fordeling. Det tror jeg er en udmærket Regulator for de andre Fordelingsregler, men da den Fordeling, Indenrigsministeren dér skal foretage, udtrykkelig er knyttet til den Betingelse, at den skal godkendes af Rigsdagens Finansudvalg, altsaa begge Finansudvalg, tror jeg man maa sige, at den er saa parlamentarisk bundet, som nogen Bemyndigelse til nogen Minister overhovedet kan være. Af den Grund kan jeg da heller ikke tænke mig, man skulde have noget imod de fremsatte Fordelingsregler.

Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale, at disse Ændringsforslag vedtages, saaledes som de er foreslaaet.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): At dette Krav om, at Ændringsforslagene skulde være fremkommet tidligere, skulde være Aarsagen til den Stilling, man har indtaget overfor dem, kan egentlig ikke kaldes for rigtigt udtalt. Det sene Tidspunkt, hvor de er kommet, har ikke haft nogen virkelig praktisk Betydning, thi baade fra konservativ Side og fra Venstre har man antydnet meget bestemt og klart, at selv om Forslagene var kommet tidligere, vilde man have krævet Spørgsmaalet løst ved særlig Lov og vilde overhovedet ikke have været med til at modtage Forslagene paa Finansloven. Naar dette er besluttet, allerede længe inden Forslagene er kommet, kan Tidspunktet følgelig heller ikke have nogen praktisk Betydning for Partiernes Stilling overfor Forslagene qua Ændringsforslag paa Finansloven.

Med Hensyn til Betænkningens Omledning vil jeg bemærke, at Lørdag Aften var det i hvert Fald ikke, det har vistnok været Mandag. Og at den er blevet omdelt for tidligt, hvad den faktisk er blevet, da

den endnu ikke var anmeldt her af den højtærede Formand, det er jo hverken Regeringens Skyld eller Finansudvalgets Formands Skyld, man har ikke nogen, man kan hæfte Skylden paa. Men rigtigt er det, at man fra anden Side kunde føle sig brøstholden, idet der nemlig var omsendt en Ændring, hvortil man endnu ikke i Udvalget havde taget Stilling, og det kunde man rette, og det var Mening, at det skulde rettes, derfor var der aftalt Finansudvalgsmøde Tirsdag, hvor Sagen skulde behandles. Hvis der var opnaaet Enighed, vilde det paagældende Blad være blevet omtrykt, hvis ikke, ja saa var Bladet rigtigt. Alt det ved de ærede Medlemmer fra Oppositionens Side, saa alle disse Formalia, som man taler om, er der virkelig ikke Grund til at staa og gøre til noget egentligt og noget virkeligt, det er kun noget meget underordnet.

Nu kommer det ærede Medlem Hr. Korsgaard og taler om, at Finanslovsforslaget vil komme tilbage fra Landstinget. Ja, den, der ikke vil tro paa det, betragter jo det ærede Medlem som en Undermaaler i politisk Henseende. Det ærede Medlem brugte just ikke de samme Ord, men man fik dog et tydeligt Indtryk af noget i den Retning. Hvorfor? Det kunde dog have sin store Interesse at faa at vide hvorfor. Det ærede Medlem har jo nemlig nylig været med til at stemme for en Bevilling paa 10 Mill. Kr. til den højtærede Handelsminister med Hensyn til Eksportkreditens Udvidelse. Dér har man ogsaa paa et tidligere Tidspunkt talt om, at det var bedst at have det paa særlig Lov, men alligevel gik man, vel sagtens af praktiske Grunde, med til, at det blev vedtaget her. Man venter dog sikkert ikke Finansloven tilbage, fordi disse 10 Mill. Kr. staar der; hvorfor skulde det saa ske af Hensyn til de andre 10 Mill. Kr. til Kommunerne? Men maaske kan de benyttes lidt mere partipolitisk. Sagligt set er der vist ikke nogen som helst Grund til at vente Finansloven tilbage fra Landstinget af den Grund.

N. Neergaard: Den højtærede Finansminister brugte det Udtryk, at maaske kunde nogen mene, at der ikke havde været tilstrækkelig Tid. Det er ikke noget ganske korrekt Udtryk. Det er ikke „tilstrækkelig“ Tid, vi har manglet, men overhovedet Tid. Vi har ikke haft nogen som helst Lejlighed til Samraad med Ministeren om denne Sag, til at indhente Oplysninger om den, ingen Lejlighed til at forhandle med vore Partier. Det er og bliver en Fremgangsmaade, der er